

[Svend Jørgensen.]

digt ansat til skat, ikke har kunnet få en sådan understøttelse, fordi indtægten oversteg det tidligere ansatte maksimumsbeløb.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale begge lovforslag til hurtig behandling og vedtagelse.

Første næstformand (Arnth Jensen): Til underretning for det ærede medlem, der undrede sig over, at de to lovforslag ikke blev behandlet under eet, skal jeg oplyse, at det før behandlingen blev meddelt mig, at de forskellige partier havde forskellige ordførere ved lovforslagenes behandling.

Inger Merete Nordentoft: Da loven om højskoler og landbrugsskoler og loven om husholdningsskoler blev revideret i 1947, var der fra alle sider enighed om, at man skulle skaffe højskolerne og de skoler, der er beslægtet med dem, bedre arbejdskår. Det er åbenbart lykkedes, idet der jo ikke har været fremsat ønsker om væsentlige ændringer ved den revision, der skulle foretages i indeværende samling.

Jeg kan på mit partis vegne give tilsagn om støtte af det foreliggende lovforslag i den form, hvori det foreligger.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg synes, jeg skylder tinget først at give en lille forklaring på tidspunktet, da det ærede medlem hr. Hvidberg var så venlig at fremdrage det.

Det ærede medlem pegede på, at det af bilaget til lovforslaget fremgik, at skrivelsen fra foreningen for højskoler var dateret den 2. december. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det er netop forklaringen på lovforslagets sene fremkomst. Vi får en skrivelse den 2. december — jeg ville sige: allerede den 2. december —, så skal den behandles af fuldmægtig, kontorchef og departementschef, foruden at den skal til behandling hos statens konsulent for højskolesager, hr. Novrup —, og alle disse spørgsmål vedrørende bygningstilskud skal tænkes meget nøje igennem; først derefter når den til referat hos ministeren, der derefter overvejer og gennemdrøfter, hvad departementet indstiller. Derefter bliver det min opgave i første omgang at gå til finansministeriet, idet jeg som undervisningsminister ikke kan gå til mine kolleger med et forslag, uden at dets finansielle følger er gennemdrøftet i finansministeriet. Derefter, når denne drøftelse har fundet sted mellem de to ministerier, kan jeg gå til regeringen, først til mini-

stermøde, derefter i statsråd og derefter endelig til forelæggelse.

Hvis det ærede medlem vil prøve at regne disse tider efter fra den 2. december, det vil sige månederne december—februar, tror jeg, det ærede medlem vil indrømme mig, at vi har haft endog meget travlt med at få forslaget færdigt til fremsættelse i marts.

Jeg har gjort disse bemærkninger, fordi det ærede medlem netop pegede på datoen den 2. december, og jeg synes, jeg har lov til — i betragtning af hele den overvejelse af lovforslaget, der på den måde må finde sted — at sige, at der indeholdes en stor del af forklaringen. Men jeg må naturligvis også beklage, at forslaget kommer så sent, at begge de to ting ikke har kunnet få en tilstrækkelig tid til at overveje det. Det har imidlertid glædet mig, at ordførerne gennem de ting, de har fremført, har vist, at de har fulgt nøje med i de forhandlinger, der har fundet sted i landstinget, og har været vel orienteret med hensyn til selve spørgsmålene.

Af de vanskelige spørgsmål er der jo to, der særlig har været fremdraget. Det ene er spørgsmålet om bygningstilskuddet, det andet spørgsmålet om $\frac{5}{8}$ lærerne.

Det ærede medlem hr. Erik Appel fremdrog spørgsmålet om bygningstilskuddet og pegede på spørgsmålet: de nye skoler — de gamle skoler. Jeg vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at vort tilskud er beregnet som et dobbelt bygningstilskud, dels til forrentning, dels til vedligeholdelse, og hvis vi ser på de to konti og prøver at måle dem på, hvad henholdsvis en gammel bygning og hvad en ny bygning kræver, gad jeg vide, om den nye bygning, når man tager forrentningssummen med i betragtning, er bedre stillet end den gamle. Men det er naturligvis rigtigt, at tager man alene vedligeholdelsessummen, kan det komme til at tage sig sådan ud, som det ærede medlem efter papirværdierne at se pegede på. Det er imidlertid forfærdelig vanskeligt for os at fravige de vurderinger, der har fundet sted. Det ligger i, at vi ikke kan gå ind på den tanke fra statens side at give tilskud til værdier, som bliver rent private værdier. Det må være tilskud til selve skoleformålet, og derfor må vi også være meget forsigtige med at lade gamle bygninger under en stærkt stigende konjunktur omvurdere efter konjunktoren, hvorved der vil opstå værdier, som slet ikke vedrører den egentlige virksomhed, som foregår der på stedet. Men jeg tror, vi har prøvet på at gøre det ret nøje ved, at det første forslag fra vor side var på $\frac{1}{2}$ pct.s stigning, i betragtning af stigningen